

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE – 07.05.2023 r.

V Niedziela Wielkanocna

1. Zapraszam na **nabożeństwa majowe** codziennie po Mszy św. W **niedzielę** – po Mszy św. o godz. **9.00**.

2. Liturgia Kościoła:

- **poniedziałek**, 08.05. – Uroczystość **Św. Stanisława**, biskupa i męczennika, Głównego Patrona Polski. Tego dnia przypada także 40. rocznica święceń kapłańskich Metropolity Gdańskiego Ks. Arcybiskupa Tadeusza Wojdy. Pamiętajmy w modlitwie o naszym Arcypasterzu.

- **sobota**, 13.05. – wspomnienie **Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej**. przypada 106. rocznica pierwszego objawienia Matki Bożej w Fatimie (13 maja 1917).

Tego dnia także: 42. rocznica zamachu na Jana Pawła II (1981). O godz. **17.30** zapraszam na różaniec fatimski. Po różańcu - Msza św. i nabożeństwo majowe.

3. W **środe**, 10 maja, zapraszam na spotkanie formacyjne i modlitwę różańcową wszystkich członków **Żywego Różańca** ze wszystkich Róż – na godz. **17.15**.

4. W **piątek** zapraszam na godzinną **adorację Najświętszego Sakramentu** po wieczornej Mszy św.

5. Do **skarby pod chórem** można składać ofiary na dalszy **remont dachu kościoła**. Dziękuję wszystkim, którzy wsparli ten remont. Bóg zapłać!

6. Dziękuję za ofiary złożone dziś na tacę inwestycyjną. Bóg zapłać!

7. Zachęcam do nabywania najnowszego numeru „Gościa Niedzielnego”, naszego Parafialnego Biuletynu i innych czasopism - przy wyjściu z Kościoła.

8. Parafia św. Antoniego w Kuźnicy organizuje pielgrzymkę do Medjugorie w dniach 14-23 września 2023 r. Zainteresowani mogą zgłaszać się do ks. proboszcza w Kuźnicy.

9. Wszystkim Parafianom i Gościom życzę błogosławionej niedzieli.

	Biuletyn Parafialny	
	Redakcja: Ks. Adam Pleskot	Chałupy, 07.05.2023 r.
	V Niedziela Wielkanocna	
Rzymkokatolicka Parafia p.w. św. Anny, CHAŁUPY, ul. Kaperska 30, 84-120; Władysławowo		Rok XIV, Numer 715 (19)
Konto parafii: Nr rachunku: 75-8348-0003-0000-0014-3316-0003		
Adres strony internetowej: www.anna-chalupy.pl		Telefon: 603-788-486

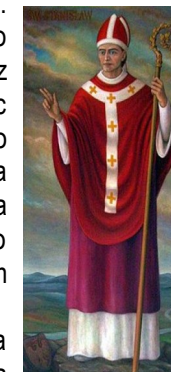
Św. Stanisław, biskup i męczennik

W osobie św. Stanisława łączą się dwie głębokie miłości: do Boga i Jego Prawa, oraz do wciąż kształtującej się Polski. Zginął, ponieważ swoim troskliwym i stanowczym napominaniem, próbował poruszyć zatwardiałe i zagubione serce polskiego władcy. Przez wieki traktowany był jako symbol oporu wobec tyranii. Jako autorytet jest przykładem miłosierdzia, skromności, pracowitości i pilności.

Święty Stanisław urodził się w Szczepanowie, niewielkiej wsi pomiędzy Tarnowem i Brzeskiem w Małopolsce. Dokładna data jego urodzin nie jest znana. Przyjmuje się, że było to między 1034 a 1040 rokiem. Był jedynym, długo wyczekiwany dzieckiem głęboko wierzącego małżeństwa pochodzącego z drobnej szlachty. Wraz z nimi pracował na roli i chętnie się uczył. Widząc cierpliwość i docieklivość chłopca, rodzice zdecydowali o posłaniu go do szkoły katedralnej w Krakowie, gdzie rozpoczął naukę pod okiem biskupa Aarona. Stamtąd, Stanisław wyjechał do szkoły w Gnieźnie, a następnie za granicę, do Liège, gdzie wiele czasu spędził na modlitwie i nad księgami. To belgijskie miasto było ówczesnie kolebką nauk teologicznych i reform kościelnych (m.in. dotyczących niezależności Kościoła od władzy świeckiej).

Po siedmiu latach nauki Stanisław wrócił do Krakowa na prośbę biskupa Suły Lamberta. Mając około 25-ciu lat został kanonikiem i przyjął święcenia kapłańskie. Jako proboszcz jednej z podkrakowskich wsi, otrzymał kawałek ziemi pod uprawę, lecz po niedługim czasie bp Lambert powołał go do pracy w Kurii. Prowadził szkołę katedralną, bibliotekę i głosił kazania. Jego liczne zdolności nie umknęły uwadze księcia Bolesława – ówczesnego władcy krakowskiego, który uczynił go jednym ze swoich kapelanów. Odtąd, Stanisław pracował w kancelarii książęcej.

Rezydujący w Krakowie książę Bolesław II Szczodry dostrzegł zdyscyplinowanie, mądrość i rozagę księdza kapelana. Dlatego, po śmierci biskupa Suły Lamberta, na jego następcę mianował 35-letniego wówczas Stanisława. Nowy biskup dbał o budowę katedry na Wawelu, ale nie zapominał też o ewangelizacji swojej diecezji i innych polskich ziem. Jedną z legend związanych z życiem Stanisława dotyczy wskrzeszenia komesa Piotra, od którego nabył wieś zwaną Piotrawinem. Po śmierci Piotra jego rodzina domagała się zwrotu posiadłości, dlatego za wyrokiem sądu biskup krakowski musiał udowodnić, że jest prawowitym właścicielem ziemi. Po trzech dniach modlitwy i postu kapłan udał się na grób Piotra, gdzie go wskrzesił i zaprowadził przed sąd, aby mógł zaświadczyć o prawdomówności biskupa.

MSZE ŚWIĘTE: niedziele i święta: 9:00 i 11:00; Wtorek, czwartek: 8:00; poniedziałek, środa, piątek i sobota: 18:00.	ADORACJA Najświętszego Sakramentu: W każdy piątek po Mszy św. wieczornej – przez godzinę. KORONKA DO MIŁO-SIERDZIA BOŻEGO: każdy piątek przed Mszą św.	SPOWIEDŹ ŚWIĘTA: 15 minut przed każdą Mszą świętą KANCELARIA PARAFIALNA: po każdej Mszy św.
--	--	---

Geniono go za wrażliwość na ludzką biedę i krzywdę. Wszystkich wiernych uważnie słuchał i cierpliwie im doradzał. Był szczerym i otwartym człowiekiem kierującym się zasadami prawdy. Żył skromnie, a tym, co miał, dzielił się z potrzebującymi. Zjednywał sobie ludzi mądrością, łagodnością i wyrozumiałością. Przez całe życie stawiał czoła skomplikowanej sytuacji politycznej, próbując wspierać polskie społeczeństwo w walce o wierność przykazaniom i ojczyźnie.

Początkowo, współpraca biskupa i księcia, układała się znakomicie. Stanisław prowadził lud mocnym słowem, Bolesław zaś – twardą ręką. Stanisław doradzał Bolesławowi w sprawach państwowych, był świadkiem jego koronacji na Króla Polski w Boże Narodzenie 1076 roku – ich wspólnym celem było dobro Polski. Wkrótce jednak walka o odzyskanie utraconych przez poprzedników ziem całkowicie pochłonęła Bolesława. Napawał się zwycięstwami, niechętnie wracał do Krakowa. W ten sposób zaniedbywał rodzinę i poddanych oraz skazywał na rozłąkę swoich żołnierzy i oczekujące ich w domach żony i dzieci.

Przyczyną ostrego konfliktu króla z biskupem były skutki wieloletnich walk polskiego wojska z Rusinami. Żołnierze okazywali radość ze zwycięstwa na różne, uwłaczające godności człowieka sposoby – nie zważając na granice prawa i moralności łamali zasady, zdradzali żony. Niektórzy z nich chcąc wrócić do ojczyzny musieli zdezerterować, bo król stanowczo zabraniał ucieczki do Polski. Biskup Stanisław, zdenerwowany poczynaniami króla, zaniepokojony konsekwencjami jego zuchwałości, nie godził się rozluźnienie obyczajów w kraju.

Po powrocie do Krakowa, Bolesław bezlitośnie i bez sądów zaczął wymierzać "sprawiedliwość". Dezerterów zabijał, a niewierne żony okrutnie upokarzał. Siał strach i śmierć, zapominając, że sam nie jest bez winy i również niejednokrotnie dopuszczał się zdrady. Poddani byli zastraszeni, jednak duchowni bali się stanąć po ich stronie. Wszyscy okazali się bezsilni i bezradni wobec okrucieństwa króla chroniąc tylko własne głowy. Stanisław otwarcie sprzeciwiał się haniebnym praktykom władcy – wiele razy stawał przed królem, ten jednak pozostawał nieugięty. Podejmując nieskuteczne próby wpłynięcia na króla, by zakończył walki z poddanymi, biskup krakowski napominał go z kaznodziejskiej ambony.

Jawnie sprzeciwiał się sposobowi prowadzenia polityki przez Bolesława, co przyniosło mu opinię zdrajcy. Król próbował osłabić autorytet biskupa i szacunek, jakim darzyli go ludzie. W odpowiedzi na oszczerstwa pod swoim adresem, biskup nakazał księżom przerywanie Mszy św., ilekroć król wstąpi na nabożeństwo do kościoła. Mimo, że o przewinieniach Stanisława względem władcy wiadomo bardzo niewiele, a głosy obrońców króla Bolesława szybko ucichły, współcześni historycy wciąż próbują ustalić kwestie sporu i win obu stron.

11 kwietnia 1079 roku biskup Stanisław wraz z innymi duchownymi odprawiał w kościele na Skalce Mszę Świętą przebłagalną za grzechy swoje i całego narodu prosząc o nawrócenie króla. Jak podają kroniki, w trakcie sprawowania Eucharystii, do świątyni z hukiem wkroczył król ze swoimi rycerzami. Idąc w stronę prezbiterium wyciągnął miecz i zanurzył go w głowie modlącego się biskupa. Rozkazał rycerzom wynieść ciało przed kościół, poćwiartować je i rozrzuć. W ten sposób, diecezja straciła biskupa, a Polska – króla. Za mord na biskupie Bolesław utracił koronę, a lud odwrócił się od niego. Natychmiast po morderstwie biskupa, Rzym pozbawił polskiego króla tytułu chrześcijańskiego władcy. Musiał uciekać na Węgry i zmarł na wygnaniu. Niektóre przekazy wskazują na klasztor benedyktynów w Osjaku, gdzie męczony wyrzutami sumienia pojednał się z Bogiem i pokutował za swoje grzechy.

Wieść o męczeństwie i odwadze biskupa Stanisława rozniosła się szybko po królestwie polskim i poza jego granicami. Jego ciało pochowano w kościele na Skalce, a po 10 latach

procesyjnie przeniesiono do katedry na Wawelu. Mówiono, że rozrzucone przez rycerzy części ciała biskupa zrosły się symbolizując przyszłe zjednoczenie Królestwa Polskiego.

Bezdiskusyjny jest szybki rozwój kultu świętego. Za jego przyczyną działy się cuda, uzdrowienia. Kult krakowskiego biskupa rozszerzał się nie tylko ze względu na liczne łaski, ale i przez podziw za jego postawę wobec zła, jakiego był świadkiem. Przy jego grobie w Katedrze Wawelskiej do tej pory wiszą sztandary ze zwycięskich wojen, które wodzowie ofiarowali ku czci świętego, ufając w jego wstawiennictwo podczas sukcesów wojsk polskich. Święty traktowany jest jako patron zjednoczenia rozbitej i skłóconej Polski Piastów. Jednym z pierwszych tego przykładów była moneta króla Władysława Łokietka, na której święty Stanisław błogosławi zjednoczony kraj. Od chwili jego śmierci do Krakowa przybywały liczne pielgrzymki – Katedra Wawelska była miejscem kultu państwowego, zaś Skalka – kultu ludowego. Liczne cuda i popularność kultu biskupa Stanisława ze Szczepanowa uwieńczone zostały kanonizacją przez papieża Innocentego IV w dniu 17 września 1253 r., w Asyżu (do dziś są tam freski przedstawiające polskiego świętego).

Na świecie św. Stanisława, biskupa i męczennika, wspomina się 11 kwietnia. W całej Polsce natomiast, a zwłaszcza w Krakowie, świętujemy 8 maja. Wtedy, z Katedry na Wawelu sprzed grobu świętego, wyrusza wielka procesja do kościoła na Skalce, do miejsca jego męczeństwa. Tam też odbywa się uroczysta Msza Święta gromadząca biskupów, kapłanów i licznych przedstawicieli całego społeczeństwa. W Polsce jest ponad 350 kościołów pod jego wezwaniem, a obchody ku jego czci są największymi w Krakowie.

BLG

INTENCJE MSZALNE 07.05.2023 – 14.05.2023

V Niedziela Wielkanocna 07.05.2023	9:00	† Piotr.
	11:00	† Helena.
Poniedziałek 08.05.2023	18:00	†† Maria i Józef.
Wtorek 09.05.2023	8:00	†† Mąż Bogdan, Barbara i Stanisław.
Środa 10.05.2023	18:00	† Mieczysław w 3. rocz. śmierci.
Czwartek 11.05.2023	8:00	†† Jadwiga i Alfons.
Piątek 12.05.2023	18:00	O wszelkie potrzebne łaski dla członkiń Róży św. Barbary i dla ich rodzin, a dla zmarłych - o dar nieba.
Sobota 13.05.2023	18:00	†† Rodzice: Józef i Monika Kužel.
VI Niedziela Wielkanocna 14.05.2023	9:00	†† Bronisława, Antoni i rodzice.
	11:00	†† Gertruda i Jan Kroll.